

Nr 621

Av herr **Ericsson** i Åtvidaberg m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 7, med förslag till förordning om höjd mervärdeskatt på vissa varor.

(Lika lydande med motion nr 530 i Första kammaren)

Förslaget om höjd mervärdeskatt på vissa varor i Kungl. Maj:ts proposition 7 år 1970 ställer vissa av de skattskyldiga företagen — till stor del beroende på den mycket korta förberedelse tiden — i en besvärlig situation.

Problemet gäller företag inom de aktuella varugrupperna i grossist- och bakomliggande led som tillämpar s. k. kontantmässig redovisning av mervärdeskatten. Med stor sannolikhet torde mer än 90 procent av alla skattskyldiga tillämpa denna metod. Beträffande skattskyldiga aktiebolag är motsvarande siffra cirka 75 procent. Det är i båda fallen en betydande majoritet som tillämpar kontantmetoden. En av anledningarna till att ett så stort antal företag tillämpar kontantmetoden är utan tvekan att denna metod vid införandet av mervärdeskatten angavs som huvudregel samt att skattskyldiga som vid insändandet av registreringsanmälan vid mervärdeskattens ikraftträdande kunde tillämpa denna metod automatiskt, medan de som önskade den andra redovisningsmetoden enligt instruktionerna i registreringsanmälan särskilt fick motivera detta val.

Den stora majoriteten av skattskyldiga med försäljning av de här aktuella varugrupperna blir tvingade, om de icke själva vill betala mellanskillnaden mellan den nu föreslagna procentsatsen och den nu gällande, att tilläggsfakturera berörda kundfordringar den 31 januari 1970 eftersom övergångsbestämmelser denna gång helt saknas. I praktiken blir det nödvändigt att inventera och analysera alla kundfordringar för att på så sätt fånga upp de varugrupper där tilläggsfakturering skall ske. Åtskilliga företag inom den varusektor som berörs har vid varje månadsskifte oregerade kundfordringar som överstiger 100 000 stycken. Denna siffra torde nu vara högre än normalt beroende på den extra kredittid som den nu rådande creditsituationen har framtvingat. Den tilläggsfakturering som måste ske ger icke staten några ökade skatteintäkter men medför undantagslöst för företagen mycket extraarbete och stora kostnader.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta

1. att tilläggsdebitering enligt ovan icke skall vara erfor-

derlig i de fall fysiskt tillhandahållande har skett till annan än slutlig förbrukare före ikraftträdandedagen;

2. att Kungl. Maj:ts bemyndigas utfärda erforderliga övergångsbestämmelser enligt ovan.

Stockholm den 27 januari 1970

Gunnar Ericsson (fp) *Carl-Wilh. Lothigius (m)* *Carl Eric Hedin (m)*
i Atvidaberg

Bengt Börjesson (cp) *Erik Hovhammar (m)* *Ingrid Sundberg (m)*
i Falköping

Filip W. Fridolfsson (m) *Gösta Sterne (fp)* *Rolf Clarkson (m)*
i Stockholm

Gunnar Hyltander (fp)

B.-O. Thylén (m)
